

bevirke, at der bliver mere Omsvøbsdepar-
tement. Og det er jo heller ikke nu saadan,
at Byraadene i den Forstand sortere direkte
under Ministeriet, at Byraadsformanden,
det vil sige Borgmesteren, nu skriver di-
rekte ind til Ministeriet, det være sig om
det ene eller det andet. Saa vidt mig
bekendt gaar det ogsaa fra Byraadet stadig
gennem Amtet ind til Ministeriet. Jeg
tror ikke, der i saa Henseende er sket
nogen Forandring. Jeg er gaaet ud fra,
at det i Virkeligheden var den lempeligste
Gennemførelse af Bestemmelsen i § 91 i
Grundloven, naar man sagde, at den Ret-
tighed og Forpligtelse Borgmesteren nu
har til at holde Øje med, hvad der sker
i Byraadet, blev overført paa Amtmanden,
med de Modifikationer, som ere en nød-
vendig Følge af, at Byraadsformanden eller
Borgmesteren sidder i selve Byraadet og
hører paa Forhandlingerne, medens Amt-
manden først skriftlig kan blive bekendt
dermed. Naar det fra enkelte Sider er
blevet antydet, at man maaske hellere
maatte have en særlig Embedsmand under
Ministeriet, der havde den Opgave at føre
det i Grundloven fastsatte Tilsyn med
Købstadkommunerne, maa jeg sige, at jeg
tror ikke, der er noget vundet ved at faa
en saadan Embedsmand. For det første
er det ikke videre behageligt at skulle
foreslaa Oprettelsen af endnu et Embede,
vi have jo nok i Forvejen, og jeg tror, at
Amtmændene ville kunne magte den Op-
gave. Det er jo i høj Grad en Undtagelse,
at der fra Borgmesterens Side bliver gjort
Indvendinger mod Byraadets Beslutninger,
og det Arbejde, det vil forvolde Amt-
mændene udover det, de allerede have,
vil blive saa ringe, at der sikkert ikke er
Grund til at foreslaa en særlig Embeds-
mand dertil. Jeg er tilbøjelig til at tro,
det heller ikke vil være en Fordel for By-
raadene at faa en saadan Embedsmand til
at beskæftige sig med Byraadsforhandlin-
gerne for de forskellige Byer, føre Tilsyn
med dem, undersøge dem o. s. v. Som
Regel ere Amtmændene praktiske Folk, som
ganske vist ikke have Sæde i hver enkelt
By, men kun i en enkelt By indenfor
Amtet, men i alt Fald ere de, naar de
have haft Lejlighed til at sidde der i nogen
Tid, komne ind i adskilligt vedrørende
Byens kommunale Styrelse, hvorfor jeg tror,

at de i de fleste Tilfælde ville have bedre
Betingelser baade for selv at forstaa og
ogsaa at give Ministeriet de fornødne Op-
lysninger om de Spørgsmaal, hvorom der
i Byraadet maatte være Strid eller Uover-
ensstemmelse.

Det ærede Medlem for Københavns
4de Valgkreds (Schovelin) udtalte sin Sym-
pati for selve Tanken i Lovforslaget og
mente, at det i og for sig er rigtigt at gaa til
Forslagets Bestemmelse om Valg af By-
raadsformænd. Det ærede Medlem gjorde
dog opmærksom paa, at det efter hans
Mening var en meget farlig Bestemmelse
i Forslaget, at man i Byraadet kunde be-
vilge et Honorar, en Løn for Byraadsfor-
manden. Det tror jeg dog aldrig, vi komme
bort fra, og jeg ved ikke, med hvilken Ret
man skulde nægte en Mand, der skal sidde
som Formand i et Byraad, et Honorar,
efter at samtlige Sogneraad Landet over
have faaet Ret til at bevilge og, saa vidt
jeg ved, overalt have bevilget Honorar til
Sogneraadsformændene. Det kan ikke
nægtes, at en Byraadsformands Arbejde
og Ansvar blive større end en Sogne-
raadsformands; og at man skulde være
henvist til at tage en Mand, som var saa
formuende, at han havde Raad til at ofre
den Tid, det vilde kræve, synes jeg ikke
vilde være heldigt. I øvrigt havde jeg det
Indtryk, at det ærede Medlem for Køben-
havns 4de Valgkreds fandt, at Lovforslaget
ikke gik vidt nok i Retning af at give
Byerne Ret med Hensyn til Styrelsen af,
hvad der vedrører Byens Borgere. Det
ærede Medlem fandt, at i alt Fald en Del
af de større Byer udmærket godt kunde
have en Ordning, der svarede til den, man
har i København, med en særlig Magistrat,
der altsaa skulde udføre de samme For-
retninger, som nu paaahvile Borgmesteren,
og som i København udøves af de enkelte
Borgmestre eller Overpræsidenten. Jeg
tror ikke, at man i Byerne, hvis det kom
til Stykket, vilde sætte særlig Pris paa en
saadan Ordning, hvis den ogsaa, hvad det øko-
nomiske angaar, skal svare til Københavns.
Det maa erindres, at den eneste Udgift, som
Statskassen i den Henseende ofrer paa Kø-
benhavns Kommune, er foruden Lønningen,
saa vidt jeg ved, 1,000 Kr. til Repræsentations-
udgifter til Overpræsidenten; denne faar
ikke en Gang noget Tilskud til sine Kon-